

Milions de dones de prop d'una cinquantena de països es plantaran avui i faran sentir la seva veu perquè el 8 de març del 2018 sigui recordat com la data que va marcar un abans i un després en la lluita per la igualtat de gènere. A casa nostra hi ha convocada una mobilització mai vista –vaga de consum, de cures, laboral i educativa– per deixar constància que si les dones s'aturen, s'atura el món. Si elles no treballen, però també si no fan la compra domèstica, si no cuiden els fills i els pares dependents, si no acaten la càrrega extra que suporten només pel fet d'haver nascut amb els cromosomes XX, el sistema s'ensorra. És hora, doncs, de canviar el sistema. "Estem unides per una altra manera d'entendre i organitzar la vida, l'economia i les relacions", resumeixen les impulsores de la vaga feminista catalana.

Unides també per denunciar les in comptables discriminacions que encara avui pateix el sexe femení. La mobilització del Dia Internacional de la Dona sobrepassa àmpliament l'àmbit laboral, el que tradicionalment ha centrat les protestes d'aquesta efemèride. A cada país té trets identitaris, però a tots es vol denunciar la bretxa salarial, la poca presència de dones en els llocs de presa de decisions i el fet que els contractes més precaris són per a elles, però també per exigir que es posi fi a la violència masclista, l'assetjament sexual i les deplorables condicions de vida de col·lectius especialment vulnerables com ara les dones migrades o refugiades. Posar fi a la cosificació de les dones i assegurar que tinguin unes pensions dignes [a Catalunya cobren un 40% menys que els homes] també són motors d'una lluita que ha pres volada gràcies a moviments precedents com el #MeToo.

Inèdit

Ens aturem per canviar-ho tot és el lema de les manifestacions que recorreran el centre de les capitals catalanes al vespre, actes que es preveuen multitudinaris, però n'hi haurà d'altres de molt diversa mena i de conscienciació a tot el país. Els sindicats CGT, CNT, Confederació Intersindical i Ustec donen suport a una vaga de tot el dia, mentre que CCOO i la UGT han convocat aturades de dues hores per torn, que equivalen al temps que les dones treballen cada dia gratis si es té en compte la bretxa salarial. Més d'un centenar d'ajuntaments i consells comarcals s'hi han sumat en bloc, i més de mig miler d'empreses assumeixen la reivindicació i reduiran la producció o visualitzaran la feina que fan les dones, com ara El Punt Avui.

Les cures, menyspreades

Independentment del format i del fet que és la primera vaga feminista que es fa a casa nostra, l'altra gran novetat –i una de les grans victòries del moviment– és posar al centre del debat la càrrega extra que suporten les dones, que afecta tots els àmbits de la seva vida, fins i tot la salut. En el manifest que es llegirà avui, es deixarà clar que el treball domèstic i de cures que fan les dones “és imprescindible per al sosteniment de la vida” i es denunciarà que “majoritàriament sigui gratuït o estigui devaluat”. Com explica Carme Alemany, sociòloga membre de Feministes Indignades, s'exigeix que es valori aquesta feina, es distribueixin les càrregues i també que l'Estat doni suport “a la mirada femenina de posar la vida al centre de les polítiques”. Com reflexiona Alemany, les retallades estan passant una factura molt gran a les dones. “Els malalts ingressats deixen l'hospital massa aviat i són elles les que els han de cuidar”, per posar només un exemple. Se'n podrien buscar mil més, sobretot relacionats amb el titànic esforç que han de fer les dones per compaginar la feina amb la criança, reflexiona.

Seguint l'exemple de les periodistes, nombrosos col·lectius professionals s'han sumat a les mobilitzacions amb actes i manifestos propis. “Totes patim el mateix masclisme que les dones de la resta de sectors –precarietat, inseguretat laboral, bretxa salarial, sostre de vidre, assetjament sexual o menysteniment– [...] però també mostrem preocupació per la visió parcial de la realitat que tantes vegades ofereixen els mitjans de comunicació i en la qual falten la presència i les aportacions de les dones”, relaten les reporteresses. “Ignorem la nostra veritable alçada fins que ens posem dempeus” és la frase de la poeta Emily Dickinson que les treballadores del món editorial li han *demanat* prestada per fer el seu propi cartell. “El sector és dirigit en un 80% per homes empresaris, percentatge que s'inverteix en els càrrecs de menor responsabilitat”, denuncien. Les esportistes recorden que no hi ha lligues professionals femenines i les advocades, que la professió continua estant molt masculinitzada. En total, més de 300 entitats s'han adherit a la vaga feminista catalana. La negativa de les ministres de l'Estat a sumar-s'hi no ha fet altra cosa que donar-hi ales entre els contraris al PP.

La d'avui és una mobilització de dones però els homes hi tenen un paper molt important, fer-se càrrec de les tasques que tradicionalment assumeixen elles. En diverses poblacions, grups d'homes s'han organitzat per cuidar avui de manera col·lectiva nens i gent gran. Els balcons també tindran protagonisme: s'hi veuran estris relacionat amb les feines domèstiques menystingudes i invisibilitzades. El seguiment de la campanya #Penjaeldavantall es preveu multitudinari.

Darrere de totes aquestes iniciatives hi ha dones de totes les condicions i professions que fa mesos –i anys– que fan xarxa. Esperen que el clam d'avui desperti consciències i ajudi a aplanar el camí cap a la igualtat. Ja fem tard.